

Dosarul nr. 1ra-2291/21
1-19048597-01-1ra-27122021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

D E C I Z I E

11 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către inculpatul Spînosu Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Spînosu Mihail xxxxxx, născut la xxxxxx xxxxxx, originar și domiciliat în r-nul Criuleni, s. Dubăsarii Vechi.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 04.07.2019 – 15.08.2020;

Instanța de apel: 10.09.2020 – 14.07.2021;

Instanța de recurs: 27.12.2021 – 11.04.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 15 august 2020, Spînosu Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare;

- art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

Potrivit art. 84 alin. (3) Cod penal, a fost dispusă executarea de sine stătător a pedepselor stabilite inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei, și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu suspendare condiționă pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

A fost dispusă încasarea din contul lui Spînosu Mihail în beneficiul părții

vătămate Cerlat Vasile, suma de 10 000 (zece mii) lei. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Cererea procurorului privind compensarea cheltuielilor judiciare în sumă de 490 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Spînosu Mihail la data de 04 ianuarie 2019, aproximativ ora 11:00, aflându-se în extravilanul din s. Dubăsarii Vechi, r-nul Criuleni, în prezența mai multor persoane, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, în urma unui conflict cu cet. Cerlat Vasile și Novac Marin, le-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți a corpului.

Acțiunile lui Spînosu Mihail, au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

Tot el, la data de 04 ianuarie 2019, aproximativ ora 11:00, aflându-se în extravilanul s. Dubăsarii Vechi, r-nul Criuleni, în urma unui conflict cu cet. Cerlat Vasile, în scopul împedicării exercitării de către ultimul a obligațiilor obștești, i-a aplicat acestuia mai multe lovituri peste brațul stâng, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201916D0001 din 10 ianuarie 2019, leziuni corporale sub formă de – fractura osului radial stâng, care a fost produsă cu un corp contondent, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Astfel, acțiunile lui Spînosu Mihail, au fost încadrate în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu sau obștești.*

3. Partea vătămată Cerlat Vasile, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei stabilită inculpatului și acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Spînosu Mihail să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate, și să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată.

În motivarea apelului a indicat, că inculpatul Spînosu Mihail anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Criuleni din 05 aprilie 2002, fiind condamnat în baza art. 102 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru un termen de probațiune de 1 an, iar prin sentința Judecătoriei Criuleni din 26 ianuarie 2017, procesul penal în privința lui Spînosu Mihail, învinuit în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat în temeiul Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia.

Astfel, partea vătămată a conchis că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, or, acesta fiind anterior judecat, nu s-a corectat, continuând să manifeste un comportament infracțional, și nu a conștientizat gradul de pericol social al acțiunilor sale.

Referitor la acțiunea civilă, partea vătămată a menționat că suma prejudiciului moral care i-a fost cauzat, nu poate fi mai mică decât cuantumul amenzii aplicate inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, din care motiv consideră că urmează a fi dispusă încasarea din contul inculpatului, suma de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

4. Inculpatul Spînosu Mihail, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie reîncadrate acțiunile sale din prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal, în baza art. 354 Cod contravențional, și să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, potrivit art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță nu a respectat prevederile art. 19, 101 Cod de procedură penală, art. 30 din Constituție, și art. 6 CEDO, precum și nu a apreciat fiecare probă în parte din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, inculpatul a precizat că declarațiile sale se confirmă prin declarațiile martorilor audiați în cadrul instanței de judecată – Ciobanu Ion și Spînosu Andrian, ale martorului audiat la urmărirea penală Constantin Vasilisa, precum și parțial prin declarațiile părților vătămate Cerlat Vasile și Novac Marin, care au comunicat că mâna stângă a lui Cerlat Vasile, era în gips.

Prin urmare, a menționat că probele administrate la materialele dosarului, demonstrează că cearta care s-a iscat între Spînosu Mihail și Cerlat Vasile, a fost din motivul agresării feciorului său de către Cerlat Vasile.

În acest context, a susținut inculpatul că acțiunile sale nu întrunesc elementele componente ale infracțiunilor incriminate, întrucât nu a încălcat grosolan ordinea publică și nu a aplicat careva lovituri cu obiecte contondente, or, martorul Novac Marin a confirmat că Cerlat Vasile avea mâna deja fracturată.

Așadar, a conchis că prima instanță nu a apreciat corespunzător acțiunile sale, acestea fiind greșit încadrate. În opinia inculpatului, urma să-i fie aplicată o amendă contravențională pentru acțiunile săvârșite.

Mai mult, a indicat că raportul de expertiză judiciară nr. 201916D0010001 din 10 ianuarie 2019, demonstrează faptul că lui Cerlat Vasile nu i-au fost aplicate lovituri.

În opinia inculpatului, acțiunile sale urmează a fi recalificate în baza art. 354 Cod contravențional.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021, au fost respinse apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului Spînosu Mihail în săvârșirea infracțiunii incriminate, a fost dovedită prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume: declarațiile părții vătămate Novac Marin; declarațiile părții vătămate Cerlat Vasile; declarațiile specialistului

Andreev Petru; declarațiile martorului Spînosu Andrian; declarațiile martorului Ceban Anatol, care este medic legist; plângerea privind tragerea la răspundere pe cet. Spînosu Mihail pentru faptul maltratării și acțiunilor huliganice ale acestuia; raportul privind recepționarea informației telefonice despre săvârșirea unei fapte ilicite, din data de 04 ianuarie 2019, prin care a fost sesizat Serviciul de Gardă al IP Criuleni, despre săvârșirea infracțiunii; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 ianuarie 2019; raportul de expertiză judiciară nr. 201916D0001 din 10 ianuarie 2019; ordonanța de ridicare din 14 februarie 2019, prin care a fost dispusă ridicarea de la cet. Cerlat Vasile a actelor medicale; procesul-verbal de ridicare din 14 februarie 2019 prin care au fost ridicate de la cet. Cerlat Vasile actele medicale; procesul-verbal de confruntare din data de 12 martie 2019, dintre Novac Marin și Spînosu Andrian; procesul-verbal de confruntare din 12 martie 2019, dintre Cerlat Vasile și Spînosu Andrian; procesul-verbal de confruntare din 12 martie 2019, dintre Ciobanu Mihail și Spînosu Andrian.

Prin urmare, examinând probatoriul administrat, instanța de apel a stabilit că a fost demonstrată vina inculpatului Spînosu Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu sau obștești.

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a indicat că aceasta s-a consumat din momentul în care inculpatul, Spînosu Mihail în prezența mai multor persoane, din intenții huliganice, în urma unui conflict le-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți a corpului părților vătămate, încălcând astfel ordinea publică.

În acest context, reținând declarațiile martorului Cioban Mihail, instanța de apel a menționat că fapta prejudiciabilă exprimată prin încălcarea grosolană a ordinii publice, s-a exprimat prin aplicarea loviturilor părții vătămate în prezența mai multor persoane, astfel fiind confirmat prin probe concludente și pertinente încălcarea ordinii publice de către inculpatul Spînosu Mihail cu aplicarea violenței, acesta încălcând liniștea de conviețuire în societate.

De asemenea, instanța de apel a constatat că infracțiunea săvârșită de inculpat, a fost comisă în loc public, întrucât acțiunile acestuia huliganice au avut loc în extravilanul din s. Dubăsarii Vechi, r-nul Criuleni.

Mai mult, instanța de apel a precizat că în speță, acțiunile inculpatului Spînosu Mihail întrunesc latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, or, acesta a săvârșit fapta infracțională cu intenție directă.

Referitor la subiectul infracțiunii prevăzută de art. 287 Cod penal, instanța de apel a indicat că este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, astfel că în speță, inculpatul

Spînosu Mihail întrunește calitatea de subiect al infracțiunii de huliganism.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele apărării și ale inculpatului referitor la faptul că acțiunile lui Spînosu Mihail constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, or, reieșind din circumstanțele constatate, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile lui Spînosu Mihail urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, întrucât în raport cu învinuirea înaintată conform art. 287 alin. (1) Cod penal, se constată săvârșirea infracțiunii de huliganism cu aplicarea violenței față de părțile vătămate Cerlat Vasile și Novac Marin, iar învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, se referă doar în privința părții vătămate Cerlat Vasile, astfel fiind evitată dubla incriminare față de inculpat.

Cu referire la componența infracțiunii incriminată inculpatului Spînosu Mihail în baza art. 152 Cod penal, instanța de apel a constatat prezența în acțiunile acestuia, a laturii obiective a infracțiunii incriminată, reținând că anume din declarațiile părții vătămate Cerlat Vasile, date în ședința primei instanțe, rezultă că Cerlat Vasile din spatele său a auzit vocea lui Spînosu Mihail, care îl amenința cu răfuială fizică pentru faptul că a oprit căruța. Auzind aceasta, a întors capul însă Spînosu Mihail i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, și peste mîna stîngă, care era în gips. După aproximativ 10 lovituri aplicate de către Spînosu Mihail, susține partea vătămată că și-a pierdut cunoștința, apoi și-a revinit și a observat cum Spînosu Mihail s-a îndreptat spre pădurarul Novac Marin. Totodată a auzit cum Spînosu Andrian i-a strigat tatălui său Spînosu Mihail că „fii atent, el filmează”, după care Spînosu Mihail s-a apropiat de Novac Marin și i-a aplicat și acestuia lovituri, ca să-i i-a telefonul lui Novac Marin. Ulterior Spînosu Mihail a urcat în automobil și au plecat în direcția s. Dubăsarii Vechi, iar căruța fiind condusă de către Ciobanu Mihail. În timp ce urcau în automobile, el și Novac Marin au fost amenințați cu răfuiala fizică de către Spînosu Mihail. Mai mult, a menționat că fiind lovit și-a fracturat mîna stîngă și conform prescripției medicului, gipsul urma să fie scos aproximativ la data de 06 ianuarie 2019, însă în urma agresării din 04 ianuarie 2019, gipsul a fost deteriorat și conform concluziei medicului, iarăși i-a fost fracturată mîna.

De asemenea, instanța de apel a luat în considerație raportul de expertiză medico-legală nr. 201916D0001 din 10 ianuarie 2020, potrivit căruia diagnosticul de traumă acută craniocerebrală, comoție cerebrală prin date clinice obiective și subiective îndeajuns nu este confirmat și conform Ordinului nr. 199 din 27 iunie 2003 cu privire la implementarea „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale”, nu poate fi calificat ca vătămare corporală, însă la examinarea medico-legală a cet. Cerlat Vasile, în baza documentelor medicale prezentate au fost depistate leziuni corporale sub formă de fractura craniului osului radial stîng, care a fost produsă cu un corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că la caz, se constată legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, or, în cadrul

cercetării judecătorești s-a dovedit faptul că anume în urma loviturilor aplicate părții vătămate Cerlat Vasile de către inculpatul Spînosu Mihail, părții vătămate i-a fost cauzată fractura unghiulară pe stînga a mandibulei cu deplasare, fapt ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

În acest context, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative afirmațiile inculpatului Spînosu Mihail, precum că nu a aplicat careva lovituri părții vătămate, reținând și declarațiile lui Ceban Anatol – medicul legist, care fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, a menționat că la evaluare s-a bazat pe criteriile descrise de medicul rengenolog din care rezulta că fractura osului radial stîng este o fractură recentă. La Cerlat Vasile au fost depistate leziuni corporale sub formă de fractura osului radial stîng, care a fost produsă cu un corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie. Fractura nu poate depăși termenul mai mult de trei zile, respectiv mîna nu putea fi fracturată cu două săptămâni mai înainte.

Astfel, instanța de apel a conchis că atât declarațiile părții vătămate, precum și declarațiile martorilor reprezintă o consecutivitate a evenimentelor care au avut loc la data de 04 ianuarie 2019, și care coroborează cu rapoartele de expertiză medico-legale efectuate în prezenta cauză penală, din care motiv instanța le-a apreciat ca fiind probe pertinente și concludente, care în ansamblu demonstrează realizarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, incriminată inculpatului Spînosu Mihail.

Totodată, instanța de apel a precizat că în acțiunile inculpatului Spînosu Mihail este prezentă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate acestuia, manifestată prin intenție, în contextul în care, în cadrul cercetării judecătorești, s-a confirmat faptul că inculpatul, în urma unui conflict cu cet. Cerlat Vasile și Novac Marin, le-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar ca urmare părții vătămate Cerlat Vasile i-au fost cauzate vătămări medii a sănătății.

În concluzie, instanța de apel a indicat că declarațiile inculpatului Spînosu Mihail privind nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor incriminate, se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care au fost cercetate în ședința de judecată, probe care coroborează între ele și demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Referitor la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a menționat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, indicând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia stabilirii inculpatului pedepsei sub formă de amendă în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, și sub formă de închisoare în baza art. 152 alin. (2) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că potrivit art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Spînosu Mihail, nu au fost stabilite, iar conform art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe agravante în privința inculpatului Spînosu Mihail, instanța de judecată nu a

stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, întrucât deși anterior inculpatul a fost condamnat, totuși antecedentele penale sunt stinse.

Așadar, analizând personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel de până și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța de apel consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia va fi posibilă cu aplicarea unei pedepsei sub formă de amendă în mărime 600 unități convenționale, stabilită în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, și pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, stabilită în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, or, pedeapsa aplicată de către prima instanță a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea de săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, precum și a altor persoane.

Mai mult, reținând prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel a precizat că la stabilirea pedepsei inculpatului în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, au fost respectate prevederile legii, astfel că nefiind stabilite careva interdicții privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de 5 ani.

În contextul circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a stabilit că situația inculpatului Spînosu Mihail permite instanței să concluzioneze că acesta nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui nu este o măsură necesară și echitabilă în raport cu personalitatea inculpatului și fapta săvârșită.

Cu referire la acțiunea civilă și quantumul prejudiciului solicitat, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe cu privire la faptul că inculpatul urmează să compenseze prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate Cerlat Vasile, în sumă de 10 000 lei, or, această concluzie este justificată prin argumentele părții vătămate care a suferit în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, iar quantumul stabilit de 10 000 lei, este unul echitabil în raport cu aceste suferințe ale părții vătămate, întrucât suma de 50 000 lei, fiind una exagerată.

6. Inculpatul Spînosu Mihail, fără a indica un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că prima instanță nu a respectat prevederile art. 19, 101 Cod de procedură penală, art. 30 din Constituție, și art. 6 CEDO, precum și nu a apreciat fiecare probă în parte din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Prin urmare, precizează că declarațiile sale se confirmă prin declarațiile martorilor audiați în cadrul instanței de judecată – Ciobanu Ion și Spînosu Andrian, ale martorului audiat la urmărirea penală Constantin Vasilisa,

precum și parțial prin declarațiile părților vătămate Cerlat Vasile și Novac Marin, care au comunicat că mâna stângă a lui Cerlat Vasile, era în gips.

Astfel, menționează inculpatul că probele administrate la materialele dosarului, demonstrează că cearta care s-a iscat între Spînosu Mihail și Cerlat Vasile, a fost din motivul agresării feciorului său de către Cerlat Vasile.

În acest context, susține inculpatul că acțiunile sale nu întrunesc elementele componente ale infracțiunilor incriminate, întrucât nu a încălcat grosolan ordinea publică și nu a aplicat careva lovituri cu obiecte contondente, or, martorul Novac Marin a confirmat că Cerlat Vasile avea mâna deja fracturată.

Conchide că prima instanță nu a apreciat corespunzător acțiunile sale, acestea fiind greșit încadrate. În opinia inculpatului, urma să-i fie aplicată o amendă contravențională pentru acțiunile săvârșite.

Mai mult, indică că raportul de expertiză judiciară nr. 201916D0010001 din 10 ianuarie 2019, demonstrează faptul că lui Cerlat Vasile nu i-au fost aplicate lovituri, iar din concluzia expertului judiciar, se atestă faptul că la Cerlat Vasile, nu au fost depistate vătămări corporale.

Așadar, precizează inculpatul că potrivit probelor administrate la dosar, se atestă că acțiunile sale urmează a fi recalificate în baza art. 354 Cod contravențional.

De asemenea, susține că potrivit răspunsului IMSP SR Criuleni din 04 decembrie 2020, rezultă că Cerlat Vasile, s-a adresat la 04 ianuarie 2019 către IMSP SR Criuleni, unde pacientului i-a fost acordată consultație de către medicul neurolog și traumatolog, fiindu-i stabilit diagnosticul – TCC închisă, comoție cerebrală și traumatism, astfel că nefiind stabilite careva traumatisme la mâna stângă.

Totodată, mai precizează inculpatul că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO și art. 19 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel a respins ca neîntemeiat demersul cu privire la audierea expertului judiciar, în vederea explicării care acte au stat la baza efectuării expertizei medico-legală la cet. Cerlat Vasile, întrucât nu a fost indicată data emiterii și numărul de ieșire a actelor.

7. Procurorul a depus referință la recursul declarat de inculpat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, recursul se întemeiază doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei și reieșind din descriptivul hotărârii instanței de apel, rezultă că aceasta în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept. Astfel, consideră procurorul că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarată în speță, aceasta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când:

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire;

12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, nu au fost respectate pe deplin prevederile procesual penale.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept

procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Având în vedere dezideratele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor invocate în apelul inculpatului, nu le-a supus verificării prin prisma probatoriului administrat la dosar și nu a răspuns în mod corespunzător la toate motivele invocate în cererea de apel depusă de inculpat.

În contextul celor enunțate, Colegiul penal lărgit remarcă faptul, că în speță inculpatul a indicat că, din probele administrate la dosar rezultă că acțiunile sale urmează a fi recalificate în baza art. 354 Cod contravențional, și că nu a cauzat vătămare medie a integrității corporale părții vătămate.

La același segment, Colegiul penal lărgit amintește, că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești. Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Astfel, Colegiul penal lărgit evidențiază că, potrivit rechizitoriului, Spînosu Mihail a fost învinuit că ***„la data de 04 ianuarie 2019, aproximativ ora 11:00, aflându-se în extravilanul din s. Dubăsarii Vechi, r-nul Criuleni, în prezența mai multor persoane, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, în urma unui conflict cu cet. Cerlat Vasile și Novac Marin, le-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți a corpului.***

Tot el, la data de 04 ianuarie 2019, aproximativ ora 11:00, aflându-se în extravilanul s. Dubăsarii Vechi, r-nul Criuleni, în urma unui conflict cu cet. Cerlat Vasile, în scopul împiedicării exercitării de către ultimul a obligatiilor obștești, i-a aplicat acestuia mai multe lovituri peste brațul stâng, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201916D0001 din 10 ianuarie 2019, leziuni corporale sub formă de – fractura osului radial stâng, care a fost produsă cu un corp contondent, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

În continuare urmează a se accentua, că analizând decizia contestată în raport cu temeiurile de casare invocate de către inculpat, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel a omis să se expună asupra corectitudinii încadrării acțiunilor inculpatului conform alin. (1) art. 287 Cod penal, atât prin

prisma art. 113 Cod penal, cât și prin prisma jurisprudenței naționale relevante, prin care s-a relevat că: „*Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății. Este necesar de explicat că, în sensul art. 287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. ... vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută, în temeiul art. 152 Cod penal și art. 354 „Huliganismul nu prea grav” Cod contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 152 și art. 287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea, de două ori, la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”. Doar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de vătămarea intenționată medie a integrității corporale ori a sănătății, cele săvârșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se va face, prin prisma art. 287 și art. 152 Cod penal”.*

Prin urmare, speței abordate îi este relevantă doctrina, cât și jurisprudența națională și internațională, conform căreia, în cazul în care vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății rezultă din violența aplicată, în cadrul încălcării grosolane a ordinii publice (art. 287 Cod penal), calificarea se va efectua, în virtutea art. 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional (Huliganismul nu prea grav). Nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 152 și art. 287 Cod penal, deoarece principiul *non bis in idem* interzice tragerea, de două ori, la răspundere penală și sancționarea pentru aceeași faptă. La caz, violența enunțată reprezintă „aceeași faptă”.

Pe lângă aceasta, acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, fiind însoțite de o violență mai gravă decât cea absorbită de infracțiunea de huliganism – vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății și vătămarea neînsemnată, nu mai pot constitui o parte a infracțiunii stabilite la art. 287 Cod penal. Or, infracțiunea de huliganism (art. 287 Cod penal) nu poate absorbi infracțiunea stipulată la art. 152 Cod penal, deoarece infracțiunea absorbantă trebuie să prevadă o pedeapsă mai aspră, decât infracțiunea absorbită.

Recapitulând esența jurisprudenței naționale relevantă speței, Colegiul penal lărgit evidențiază că, potrivit art. 465/4 Cod de procedură penală, decizia pronunțată în interesul legii este obligatorie din ziua pronunțării și nu are efect asupra cauzelor deja soluționate printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

În contextul evidențierii acestor aspecte, Colegiul penal lărgit atestă că, în partea descriptivă a deciziei contestate nu se regăsesc argumente raportate la constatările și dispozițiile deciziei Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție nr. 4-1ril-1/2020 din 17 decembrie 2020 prin care s-a judecat recursul în interesul legii, despre unificarea practicii judiciare, privind calificarea acțiunilor de încălcare grosolană a ordinii publice (art. 287 Cod penal), însoțite de violență soldată cu vătămarea medie (art. 152 Cod penal), gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 151 Cod penal) ori cu omorul intenționat al persoanei (art. 145 Cod penal), declarat de Procurorul General al Republicii Moldova.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel nu a argumentat motivele care i-au fundamentat concluzia în partea calificării infracțiunii conform **alin. (2) art. 152** Cod penal, atât prin prisma art. 113 Cod penal, cât și prin prisma jurisprudenței naționale relevante, potrivit căreia **„Prin îndeplinirea obligațiilor de serviciu se înțelege executarea atribuțiilor de serviciu care decurg din contractul individual de muncă, încheiat cu o întreprindere, instituție sau organizație, înregistrată în modul stabilit, indiferent de tipul de proprietate sau de forma juridică de organizare a acesteia. Astfel, putem desprinde următoarele caracteristici ale persoanei care își îndeplinește obligațiile de serviciu: 1) este o persoană care activează în cadrul unei întreprinderi, instituții sau organizații, înregistrate în modul stabilit, indiferent de tipul de proprietate sau de forma juridică de organizare a acesteia; 2) este parte la contractul individual de muncă. Prin îndeplinirea obligațiilor obștești se are în vedere îmfăptuirea de către cetățeni a unor îndatoriri publice cu care aceștia au fost însărcinați sau săvârșirea altor acțiuni în interesul societății sau al unor persoane aparte. Astfel, îndeplinirea obligațiilor obștești poate fi de două tipuri: 1) îndeplinirea în baze obștești a obligațiilor obștești special încredințate; 2) îndeplinirea din proprie inițiativă a acțiunilor în interesele societății sau ale unor cetățeni aparte.”** La acest capitol, instanța de apel a omis a se pronunța dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Sub un alt aspect, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia despre prezența unor formulări divergente și confuze, expuse în decizia recurată. Or, deși inculpatul Spînosu Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, în partea descriptivă a deciziei se menționează că, „... iar învinuirea adusă inculpatului Spînosu Mihail în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, este raportată doar față de partea vătămată Cerlat Vasile, astfel fiind evitată dubla incriminare/învinuire față de inculpat” (f.d. 92, vol. II, pct. 15 al deciziei contestate).

Totodată, se atestă că, instanța de apel contradictoriu reține că, „...în baza documentelor medicale prezentate au fost depistate leziuni corporale sub formă de: **Fractura craniului osului radial stîng...**” „în cadrul cercetării judecătorești s-a dovedit faptul că anume în urma loviturilor aplicate părții vătămate Cerlat Vasile de către inculpatul Spînosu Mihail, primul s-a ales cu **fractura unghiulară pe stînga a mandibulei cu deplasare**, fapt ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare

corporală medie". Or, la caz, atât prin rechizitoriu cât și prin sentință, a fost desfășurat conform raportului de expertiză medico-legală „...*Fractura osului radial stâng...*” (f.d.93, vol. II).

De asemenea, instanța de apel contradictoriu reține „*Colegiul penal ține să remarce că atât declarațiile părții vătămate cât și declarațiilor martorilor reprezintă în comun o consecutivitate a evenimentelor avute la data de 04.01.2019, care coroborează cu rapoartele de expertiză medico-legale emise pe cauza penală, din care considerente, instanța de apel le apreciază ca fiind probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc realizarea laturii obiective de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal*” (f.d.94, vol. II, pct. 17 al deciziei contestate).

Desfășurând partea descriptivă a deciziei, se constată că instanța de apel contradictoriu reține „*Colegiul Penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Spînosu Mihail, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei stabilite în baza art. 287alin.(1) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, precum și pedepsei stabilite în baza art. 152 alin.(3) Cod penal, cu suspendarea condiționată în conformitate cu art. 90 Cod penal*”.

Colegiul penal lărgit remarcă și faptul, că în speță inculpatul a indicat că potrivit răspunsului IMSP SR Criuleni, pe care la prezentat spre anexare la materialele cauzei, s-a constatat că partea vătămată în momentul adresării la 04.01.2019 nu a avut careva traumatisme la mână. Reieșind din care fapt, inculpatul a solicitat în instanța de apel audierea expertului judiciar pentru a explica care acte anume au fost prezentate spre expertizare, deoarece în raportul de expertiză medico-legală nu a fost indicat data emiterii și numărul de ieșire a acestora.

Potrivit, procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a dispus anexarea la materialele cauzei a înscrisului prezentat de partea apărării motivând că asupra pertinentei și admisibilității acestuia se va expune prin decizia adoptată, totodată a respins solicitarea privind audierea expertului ca fiind neîntemeiată.

Colegiul penal lărgit constată că, partea apărării invocând în apel argumentele cu privire la existența dubiilor în legătură cu circumstanțele rezultate din răspunsul spitalului raional, nu a primit un răspuns din partea instanței, deși aceasta a dispus că se va pronunța ulterior asupra acestei probe.

Reieșind din aspectele elucidate, Colegiul penal lărgit atestă că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, întrucât în decizia atacată instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, totodată motivarea deciziei instanței de apel este contradictorie, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Totodată, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de inculpat, urmează a fi admis de asemenea din motivul oferirii de către instanța de apel a

unei motivări insuficiente asupra argumentelor invocate în apelul ultimului, fără a ține cont de practica judiciară constantă și jurisprudența CtEDO la acest capitol, instanța de apel urmând să examineze cauza complet, obiectiv și multilateral, ținând cont de principiul contradictorialității, conform art. 24, 314 Cod de procedură penală, precum și de motivele invocate, în vederea asigurării dreptului inculpatului la un proces echitabil, cu oferirea răspunsurilor asupra tuturor argumentelor părților.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Spînosu Mihail xxxxxxxx, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021, în propria cauză penală și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **03 iunie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor